

6.11.2009
י"ט חשוון תש"ע
יום שישי
יומן פנימי 4
(185 1)

יום השנה ה-14 להירצחו של יצחק רבין ראש-ממשלת ישראל

הו רב חובל

וולט ויטמן
תרגום ולחן: נעמי שמר

הו רב-חובל, קברניט שלי,
סופה כבר שככה
אל הנמל שבעת-קרבות חותרת ספינתך
זרי-פרחים, פעמונים, המון אדם צוהל
כאשר ספינת הקרב שלך קרבה אל הנמל

אבוי לבי לבי לבי
הו כתם דם שותת
באשר רב-החובל שלי
צונח קר ומת
לבי לבי לבי
הו כתם דם שותת

הו רב-חובל, אבי שלי, זרועי תתמוך ראשך
סיוט הוא לראותך פתאום נופל על סיפונך
רב-החובל אינו עונה, שפתיו חוורו אילמות
הוא לא יחוש מגע-ידי
הוא לא ייתן לי אות
אבוי לבי לבי לבי ...

עוגנת הספינה לְבֶטח, המסע הושלם
נוצחו כל סכנות הדרך, כל אימי-הים
כשבנמל קהל יצהל אני אצעד אבל
על הסיפון עליו נפל אבי, רב-החובל

אבוי לבי לבי לבי ...

הו רב-חובל, קברניט שלי, הקשב לקול פעמון
לך כל הדגלים כולם, לך תרועות המון
רק לכבודך ביום חגך ינוע הקהל
ובקולם תקוות-עולם לנס המיוחל

אבוי לבי לבי לבי ...

סליחה שהפסדנו...

ברשימתו של המזכיר ביומן האחרון, קראתי שכתומך בהצעת צוות ההתחדשות נהגתי "באופן מחפיר". לא פחות.

אילן קובל על החברים שבחרו לא להצביע בקלפי ובכך רמסו ברגל גסה כהגדרתו, את עקרון הדמוקרטיה.

עוד הוא טוען כי הקהילה שלנו מאופיינת בפתיחות ופלורליזם.

במקום לקחת אחריות על המשבר אליו הוביל אותנו, לנהוג בממלכתיות, מעט נדיבות של מנצחים ולגלות כושר מנהיגות על מנת לנסות ולאחות את הקרעים, בוחר אילן בהטפות מוסר וחבל.

ובכן אילן, כבר דובר לעייפה על הדרך בה נחסמה ההצעה (לא בפתיחות אגב... ולא בפלורליזם). חברים מצוות ההתחדשות, שגילו "גשר אחד רחוק מדי" לטעמי, כי נכנסו לאותה מלכודת אליה נכנס צוות קודם לפני שש שנים, קראו לחברים התומכים, שלא להשתתף בתרגיל דמוקראטי שתוצאתו ידועה מראש.

אל תלין על הפילוג שנוצר. אם זה המצב, אתה נושא באחריות לא פחות (אולי יותר) מאחרים.

ישנם חברים הסבורים שגם אתה נהגת לעיתים "באופן מחפיר". מעולם לא ראיתי שמישהו התגולל עליך בצורה כזו מעל דפי היומן. רוב החברים עברו מזמן את גיל הגן ואינם זקוקים לחינוך וגערות. טוב שלא דרשת התנצלות... סליחה שהפסדנו... צוות ההתחדשות שהפסיד במערכה, נהג לדעתי נכונה. והחברים מהמחנה שאמרו לו "שב בצד" בהצבעה הראשונה, אכן ישבו בצד, כי לא היה שום טעם בהצבעה השנייה גם אם הוסכם על כך מראש. נכון שהקלפי התנהל על פי כללי הטכס והתקנון כדבריד, אבל גם אלף עורכי דין לא ישנו את דעתם של רבים על התהליך: "חוקי אבל מ..."

דווקא רשימתו של צ'אי דיברה אלי בגובה העיניים, בשפה מתונה ומפייסת. אבל צ'אי ידידי, עולה בלב השאלה מה המסר שלכם? זה המטיף מוסר? זה הרץ לספר לחבריה בעיתונות (ואגע בכך בהמשך)? או זה שלך, המנסה להנמיך להבות וליצור תנאים הכרחיים להידברות?

מספר מילים על התקשורת. קראתי ושמעתי בלא מעט אמצעי תקשורת חיצוניים דיווחים מהמתרחש אצלנו. הכותרות זעקו: "הודעה שנמסרה בשבת.. (מתי ספרו את הקלפי?) ניצחון מוחץ...".

ניתן היה להבחין בקמפיין זחוח ומתוזמר היטב שכלל כותרות, סיסמאות, הודעות לעיתונות ואף ראיונות חגיגיים ברדיו. ממש ברבור עצמי לדעת. אני תמה. את מי ומה זה משרת? אשמח לדעת מה תפקידו של "דובר הזרם השיתופי" בתהליך בעין חרוז, מי

מינה אותו לדבר בשמנו ועוד... הייתי ממליץ לציבור (שני המחנות) לבדוק האם לא רותמים את כולנו למטרה שנועדה לשרת גורמים חיצוניים. לא אתפלא אם נהפך ל"כוכבי הערב" בכנסים הבאים של הזרם השיתופי וגם כאן הייתי ממליץ לצנן קצת את ההתלהבות. יתכן והחגיגות מוקדמות מדי...

ואחרונים חביבים... חברי צוות ההתחדשות. אני יודע שקשה, קשה מאד עכשיו. גם לאכול את הדגים הסרוחים וגם להיות מגורשים מהעיירה, זה לא נעים בכלל. שלושה מתוך שבעה מדורי גיהנום עברתם בהובלת התהליך: מה לא אמרו עליכם, ישירות וברמז? "מחריבי הקיבוץ", "רודפי בצע", אמרו שאתם מאיימים ומשחדים (אגב ראיתם את כרזת הבחירות של הצוות השיתופי בהצבעה האחרונה? זה לא שוחד...).

אמרו שתקחו מהחלשים, שבגללכם "לא נגיד שלום במדרכות" ומה עוד לא... כל זה, וגם להפסיד במערכה.

ובכן, יש נחמה. ההפסד משחרר. משחרר מעול החובה לשכנע. אין צורך להוכיח ש"אין לכם אחות"... "לא צריך להבטיח שתתפטרו מניהול המפעל לאחר השינוי (התביישתי בשביל כולנו כשקראתי את זה ביומן).

חובת השכנוע בצדקת הדרך והמעשה עוברת עתה לצד המנצח. כעת ניווכח אם אכן "השינוי השיתופי" יהיה הדבר הגדול הבא או שכל המערכה הייתה קרב בלימה לשם החסימה ותו לאו.

אסא גיארי

בהמשך ליומן התרבות מלפני שבועיים:

חנוכה בפתח...

דרושים מתנדבים לצוות חנוכה,

לארגון ועזרה באירועי החג.

כל יוזמה תתקבל בברכה.

נא לפנות בהקדם ליובל או נגה

תודה

מזכיר של כולם

1. הקדמה

מהלך הצוות השיתופי לחסום הצעת צוות התחדשות בחסות נהלים ודמוקרטיה הינה סטירת לחי לשותפות חיינו בקיבוץ. אני לוקח חלק פעיל בשתי שותפויות על בסיס עסקי בלבד ומעולם לא נחסמה הצעה (שים לב - לא החלטה) של אף אחד מהצדדים, דבר שלא יעלה על הדעת בין שותפים, איך זה קרה אצלנו? צעד אחר צעד נחסמה דרכנו ועכשיו כולם מתפלאים - השותפות נסדקה. להזכירך, אנחנו עדיין רחוקים מהחלטות ומדובר בהצעות בלבד. ההגדרה המתאימה ביותר לאירוע מכונן זה בחסות הנהלים היא **"עריצות הרוב"** (ראה מטה). בתור מזכיר של כולם תפסת צד ולא הבנת שרמסת את הזכות הבסיסית ביותר של כל אחד והיא הבעת דעה קרי הקבאת הצעה.

2. תגובה לא ראוייה

תגובתך ביומן שהייתה נזיפה "למי שסרח" רק מבליטה את התחושה שאתה פשוט לא מבין מה קורה כאן. מי שדרס ברגל גסה ובחוסר התחשבות ומנע מציבור (גם אם הוא במיעוט) להביע את דעותיו בלבד, שלא יבוא בטענות ולא יהלך אימים על הקלפי האחרון שהיה חוקי לחלוטין. מסכת ההתכתשויות בין שני הצוותים שנמשכה מספר שבועות הייתה שיח חרשים, ולא הובילה לשום מקום. הצוות השיתופי מנסה בכל דרך נוהלית לשבש זכות בסיסית בין שותפים (שיתופי זוכר?) ואתה עדיין לא רוצה להבין.

3. החלטה אומללה

בהחלטתך - שלא ברור לי על סמך מה - אתה מצרף חברים מהצוות השיתופי למזכירות. להזכירך נהלים: חבר מזכירות כנציג ציבור חייב לקבל את מנדט הציבור. האחד לא קיבל את מנדט הציבור והחבר השני ויתר על זכותו מרצון. **בעיה: אינני שותף לצוות השיתופי ורעיונותיו ואף חמור מכך - אני מתנגד רעיונית וערכית לליבת הרעיון שמוביל צוות זה, לכן הסבר לי בבקשה כחבר מזכירות, כיצד עלי לנהוג?** להזכירך, הצוות השיתופי קיבל מנדט להביא הצעה לאישור בלבד. במקום לקצוב לו זמן ולהוסיף אבני דרך עד למימוש הצעתו כפי שמצופה - אתה בהצעתך מאפשר לצוות זה ליישם הצעותיו בפועל ובמידי, מבלי לקבל את אישור הציבור.

עריצות הרוב היא מונח במדע המדינה המתייחס למערכות דמוקרטיות, בו הרוב כופה את דעתו על המיעוט באופן בו כופה עריץ את רצונו על נתיניו. על אף שהחלטות אלו מתקבלות בהליך דמוקרטי, בו ניתנת גם למיעוט האפשרות להצביע ולהביע את דעתו, הרי שהתוצאה הסופית, כפיית דעת הרוב על המיעוט ושליטת חירותו של המיעוט, אינה שונה מהכרעה המתקבלת על פי דעתו של עריץ יחיד. בעיה זו קיימת בכל משטר דמוקרטי בו קיימת בכל הכרעה דעת רוב ודעת מיעוט. השאלה באיזה תחומים יכול הרוב לכפות את דעתו על המיעוט היא עניינם של מכשירים חוקתיים שנועדו להקטין את בעיית עריצות הרוב, ולהגביל את ההכרעות המתקבלות במשטר דמוקרטי לתחומים בהם ההכרעה יכולה להראות כלגיטימית גם מצד אלו שלא תמכו בה. מכשירים מסוג זה הם חוקה המבטיחה את זכויות האדם, והסדרים מוסדיים המבטיחים גם למיעוט ביטוי במוסדות השלטון. (מתוך ויקיפדיה).

בברכה,

אייל גרדי

"מנהיגות אמיצה"

מונח חדש למדנו מהתקשורת שעסקה בתוצאות ההצבעה האחרונה: בעין חרוד איחוד יש "מנהיגות אמיצה"!

אכן מנהיגות אמיצה במיטבה שנלחמת על הבית בנחישות, מגינה על הדמוקרטיה מפני מחריביה. מנהיגות שיודעת להסתכל ליריב בעיניים ולהושיט לו יד לשלום.... מנהיגות שמושגים חברתיים נעלים כגון "שמירה על המרקם החברתי", "שלמות הקיבוץ", "שותפות" ו"ערבות הדדית" שזורים בכל משפט, בכל רשימה, ובכל מודעה מטעמה.

מי היא באמת אותה מנהיגות?

זו שדואגת לדורות הבאים אבל מלמדת אותם שיעור בסתימת פיות במקום ללמדם שיעור בתהליך דמוקרטי. זו שמנהלת מאבק אישי נגד חברים בעלי דעות מנוגדות לשלה באמצעות הפצת שקרים ויצירת דה-לגיטימציה - מושיטה "יד לשלום" מעל דפי היומן והעיתונות הקיבוצית. זו שדואגת לשלמות הקיבוץ אבל בריצתה לתקשורת רק מחריפה את המתח ומעמיקה את הקרע. זו שמושג השותפות עבורה פירושו (כנראה) שותפות ברווחים בלבד. זו ששואלת האם מדובר בשקט שלפני או אחרי הסערה, ומתעלמת ממה שקורה סביבה. זו שלוקחת לעצמה את היומרה להוקיע ולנזוף בציבור גדול בגין בחירתו הלגיטימית לא לקחת חלק בתהליך שנכפה עליו וסופו מתוכנן וידוע מראש.

האם זוהי "מנהיגות אמיצה"?

הקריאות המושמעות מצד מובילי הצוות השיתופי להתאחד למען "שלום בית" משרתות שתי מטרות: ממשיות את המניפולציה ומתעלמות מעוצמתו של המשבר. "מושיטים יד לשלום" כדי לטשטש ולהשכיח על מה הצבענו - הצבענו על הכנת הצעה, לא על הובלת תהליך. מושיטים יד לשלום ובתנאי שישרת את מטרותיהם בלבד. אבל כך זה לא יכול לעבוד, אי אפשר לצפות ממי שחש שנעשה לו עוול שישתף פעולה עם מי שגרם לעוול זה. ציבור גדול המונה כשבעים חברים לפחות (!) שחש בחריפות את הפער בין הסיסמאות לבין המעשים בשטח, ציבור כועס ופגוע שעושה עכשיו חשבון נפש עמוק ביחס לעתיד החברה ולעתידו האישי.

הדרך היחידה לאחות את הקרע היא ע"י בחירת מנהיגות אמיצה באמת – זו הראויה לתואר כזה אשר תיקח אחריות, ותציע דרך ראויה והוגנת לנהל תהליך משמעותי כל-כך לחברה שלנו.

דלית דרום-נור ואילה אופנהיימר

דרך המלך

על השולחן קיימות שתי הצעות :

קיבוץ שיתופי משודרג - אין אפשרות להחיות אדם על ערש דווי כפי שאי אפשר לגרום לנכה לקום מכיסאו או לחסר הגפיים ללכת - אדם הרתוק למיטת חוליו כשהוא צמח ניתן רק להנשים ולהזין ישירות דרך הווריד ותודה לריקור על האמפולה.

זוהי דריכה במקום עם הצגה של שדרוג - לומר שהצוות ימליץ להגדיל את צי הרכב ואת התקציב האישי מבלי לומר מאיפה יבוא הכסף לזה - זה נראה כמו הצעות פופוליסטיות ריקות מתוכן - זו היא אחיזת עיניים שטובתה היא כמו כוסות רוח למת - היא מכלה את המשאבים (שייתכן שכשנתעורר כבר לא יהיו) היא מובילה אנשים להמשיך לחיות חיים לא בריאים - היא מנוונת את האינסטינקטים הבסיסים, היא יוצרת חברה שבה כל אחד מחטט לשני בתחוננים, היא מקיימת חיים קלים פיזית אבל קשים מנטאלית - על חוסר המעש ואי-לקיחת האחריות על חיך אתה משלם בנפש.

קיבוץ מתחדש - דיפרנציאלי - הצוות הזה מוכר לנו נעליים משובחות ומשאיר אותנו ללכת יחפים על חול לוהט. מצד אחד הוא יפרק את הקיבוץ אך מהצד השני נמשיך להיות לכודים בתוך מנגנונים, ועדות, תקנות וכל גוף ציבורי שימשיך להגיד לנו איך לחיות את חיינו. העשירים יתעשרו העניים יתענו - כל מיני פקידי שומה ינהלו לנו את החיים ויתעשרו מתפקידים מגוחכים ומשרות מומצאות שימושכרו היטב - הם יצטרפו אל מחליטי ההחלטות בעלי משכורות שמנות בשל ועדות מזדמנות, משרות פיקטיביות שיהיו נחלתם של טובי בנינו הנמנים על אותו מועדון מצומצם ואקסקלוסיבי של קובעי המדיניות ובעלי הדעה שעל פיהם יישק דבר - אנשי המנגנון הישן בלבוש הדורים חדש. לאחר זמן קצר בעלי המשכורות הגבוהות ימרדו בשיטת המיסים כי כל הצעד נבע מהצורך של אותם אנשים להפסיק לכלכל את אותם אנשים שלא דואגים לפרנסתם - גם נעשתה כאן בעילת קטינה וגם עדיין טוענים שהיא בתולה - לוקחים את אותה עוגה פיננסית ומחלקים אותה אחרת - מעטים יקבלו הרבה - השאר הרבה פחות. היה כאן רצח ואין גופה - הושיטו יד !

דרך המלך לסין - לפרק את הקיבוץ - לשלוח את החברים לחיות את חייהם כפי שעושים כל האנשים חוץ מאחד וחצי אחוזים. במידה ונצא לדרך שבה אנו לוקחים את גורלנו בידינו ולא פועלים כפי שהשכנים הגאונים של מאה ושמונים קיבוצים אחרים עשו - זרמו כמו מים למקום הנמוך ביותר - כל כך מתאים לחברה שמדברת שינוי, חושבת שינוי ומשתנה לפי המראה של השכן. פירוק המשק והפיכתו ליישוב קהילתי זו הדרך היחידה שבה כל חבר וחברה ירוויחו

את חרותם המלאה - גם כלכלית וגם נפשית. עין חרוד היום שווה בהערכה גסה
חמש מאות מיליון ₪ - אף אחד לא יכול להבטיח שזה מה שהיא תהיה שווה מחר
- יכול להיות שיותר ויכול להיות... אללה יסטור.

פירוק החבילה יבטיח חלוקה שוויונית של הנכסים - בחישוב גס לכל חבר יהיה
בית ולפחות מיליון וחצי שקל מניה - שבה הוא יחליט מה הוא רוצה לעשות.
כמובן שלחלק מהציבור זו מציאות חדשה ומורכבת ויוקם גוף שיסייע לאותם
אנשים. אנשי הדיפרנציאלי אומרים שמפוני חבל עזה קיבלו סכום דומה ועכשיו
אין להם מה לאכול - זאת השוואה טיפשית ומזלזלת - אנשי חבל עזה בכסף
שקיבלו צרכים לבנות בית - לחברים יש בתים ברוך השם - למצוא פרנסה חדשה
בגיל מתקדם - לחברים יש פנסיה ומקום עבודה.

זה נשמע סוף העולם אבל למעשה זו יציאה לדרך חדשה - לעצמאות, לחברה
בריאה שבה כל אחד חי על פי דרכו ורצונו - בכל מקרה נגיע לשם - השאלה היא
רק איך נגיע לשם. למעשה זוהי ההצעה הטובה ביותר שאפילו לא נמצאת על
השולחן גם אם היא נשמעת כמו הצעה מגונה.

נ.ב - מי שחושב לפרק את החבילה על בסיס ההבנות של מודל שניי מבלי לראות
את הדברים מהעיניים של הצעירים לא ימצא את כותב שורות אלו מצדד בדברים
המובאים לעיל.

נ.ב.ג - כותב שורות אלה בחר שלא לפרסם את שמו מהסיבה שהוא רוצה שתתנו
צ'אנס לדברים ולא לאומרים - השם שמור בכספת של המערכת.

העם אחד
עמית דגן

מזל טוב
לרוחליה וארדכי לזכר
להולדת הנכדה
הללי
בת לייל ורוית
זר ברכות ואיחולים
לכל המשפחות

מזל טוב
לדונה וזימרי
לניסאי
יל עביל מורן
שפע ברכות ואיחולים
לכל המשפחות

פני יסעור זכות מפעל הפיס למצוינות בטלנויות

מתוך "הארץ" 14 באוקטובר:

מדובר בפרס הגבוה ביותר, המוענק השנה בפעם הראשונה ע"י המועצה לתרבות ואמנות של מפעל הפיס, למצוינות בתחום האמנות. האמנים הזוכים הם ג'ואל קנטור, פני הס-יסעור, מנאר זועבי, אפרת נתן, גיא בר אמוץ ודב אור-נר. ההחלטה על האמנים הזוכים הופקדה בידי חבר שופטים מקצועי שכלל את יונה פיישר, דרורית גור-אריה, נעמי גבעון ומאיר לושי. חבר השופטים בחן כמאה מועמדים שהוצעו על ידי תשעה אוצרים, שנבחרו על ידי הוועדה לאמנות חזותית של מועצת הפיס לתרבות. האוצרים התבקשו לאתר ולהמליץ על אמנים הפועלים לפחות עשור בשדה האמנות, והם אינם מיוצגים על ידי גלריות ואינם פועלים במסגרות הממוסדות. עבודותיהם יוצגו בתערוכה קבוצתית שתלווה בקטלוג שתקיים השנה מועצת הפיס לתרבות ואמנות. על יסעור כתבו השופטים: "מרחב העשייה וההתמדה שלה מרשימים וכוללים חיפוש אחר תפישות חדשות של חומר ותחומי הבעה. פעילותה מעידה על חתיחה לאיכות, ועל עניין מיוחד בהקשרים תרבותיים".

מזה זמן רב פנינו לפני בבקשה לספר לנו על עבודתה אך פני מפאת עיסוקיה לא הצליחה להתפנות. כעת עם קבלת הפרס היוקרתי לא ויתרנו. בחרנו לספר על עבודתה בתיאטרון בעיר פרייבורג שבגרמניה. הבכורה נערכה לפני שמונה חודשים וזכתה לשבחים רבים בעיתון הגרמני הנחשב "צייט". ביקשנו מפני להרים לפנינו את המסך ולגלות טפח מאחורי הקלעים.

על מייצב הבמה למחזה "הסערה"

בחיבור קצר זה אדבר על מייצב הבמה שיצרתי למחזה "הסערה" של שייקספיר, בתיאטרון פרייבורג, גרמניה. בימוי: יארג פאטאקי. מוסיקה: "הסערה" מאת סיבליוס (1925). בהשתתפות התזמורת הפילהרמונית, סולני האופרה ושחקני התיאטרון של פרייבורג.

הסיפור מתחיל במעשה נקמה: פרוספרו דוכס מילנו שבחר להתמקד בספרים ובכישוף מסר את מלכותו לאחיו וזה בגד בו וגירש אותו עם בתו התינוקת לים. מזה שלוש-עשרה שנים הוא חי איתה על אי בודד. באי חיים גם אריאל, רוח אוורירית, שליחתו של פרוספרו למעשי הכישוף, וקאליבן, הפרא המקומי, שאינו יודע לדבר. כשמזדמנת לפרוספרו ספינת אויביו (אחיו ופמלייתו) בקרבת האי, הוא יוצר סערה בים להעלותה על שרטון. הוא מביא אותם אליו באמצעות כוח הכישוף והאשליה ולוכד אותם אל תוך מציאות מיוחדת מאד.

בהתאם לתוכניתו של פרוספרו, הם נזרקים למקומות שונים על האי בקבוצות נפרדות כדי לשבור את הסולידריות החברתית שלהם ובכך להיטיב לתמרן את הקבוצות או הפרטים השונים. פרוספרו גיבור המחזה עורך ניסוי בבני אדם, באמצעות כישוף, White magic בכוונתו לנקום באויביו ולהענישם ועל ידי כך לשנות את אופיים של ה"רעים".

אריאל אינו יצור אנושי, אלא רוח קסם ששחררה משבי טבעי (כלואה בעץ) באמצעות הלימוד של פרוספרו. חלק מכוחו של פרוספרו תלוי בשחרורו של אריאל וברצונו לשרתו. אריאל מייצג את המוזה והדמיון, ואחראי במחזה על האפקטים של התיאטרון.

הטרנספורמציה במחזה מתרחשת לקראת סוף המחזה במערכה החמישית, כאשר פרוספרו באמצעות אריאל, מכיר בכך שלמעשיו יכולים להיות השלכות אכזריות מדי והוא מבין שזוהי אינה התגובה הראויה.

במחזה מעלה שייקספיר שאלות הנוגעות למהות האמנות, ובמיוחד לטיבה של אמנות התיאטרון.

לאפשרות ההשפעה של האמנות על החיים הממשיים, באמצעות טרנספורמציה למתח המובנה, באמנות התיאטרון, בין האשליה כמהות חמקמקה ומתעתעת, למציאות למתח שבין האמן המסתגר במגדל השן, עסוק ב"כשפיו", לבין האדם המעורב בקהילה ומחויב חברתית.

"הסערה" הוא המחזה האחרון ששיקספיר כתב וממנו עולה סערת רגשות המערבת את ההכרה בכוחה הטרנספורמטיבי (הכוח לגרום לשינוי) של האמנות ביחד עם תחושות של ספקנות וכאב, הנובעות מהחלטתו להיפרד מהכתיבה והבימוי ולפרוש מהתיאטרון. לכן לא מפתיע כי לקראת סוף המחזה - הרצוף בפערי אינפורמציה שאינם מתפענחים עד לסופו - מודיע גיבורו על פרישתו מהתיאטרון.

כאמנית מיצב העוסקת בחקירת היחסים שבין עבודת האמנות, הצופה והחלל - העבודה על במת התיאטרון, היוותה אתגר מתבקש. המנדט שניתן לי מהבמאי היה ליצור את הרעיונות שלי לבמה ללא תלות במשתתפים האחרים. בדיונים שלנו צריכה הייתי להבין את האפשרויות והמגבלות של מבנה התיאטרון הספציפי הזה, כמו כן לחשוב על המיקום של התזמורת הפילהרמונית, המקהלה, ושחקני המחזה. בדרך כלל, תפקידו של התפאורן "לשרת" את השחקנים והמחזה. העבודה שלי, לעומת זאת הייתה משוחררת מכל תלות במשתתפים האחרים בהפקה, ונעשתה כיצירה עצמאית בפני עצמה.

מיצב הבמה של "הסערה" עשוי ברובו מרשתות הפרושות בחלל, ומרישום ידני על מסך אופרה מיוחד רגיש לאור, הממוקם בגב הבמה ומקיף את התזמורת. בחזית הבמה הראשית נבנתה במה נוספת שהגיעה עד לשורות הראשונות של הצופים, במה זו שרצפתה שקופה מהווה "קופסת אור".

מיצב במה זה מהדהד את פערי האינפורמציה המתקיימים במחזה. הרשת במהותה הינה אוסף של חללים ריקים, היא טרנספורמטיבית וטיבה מתעתע, קשה לקבוע עליה את המבט והיא הביטוי הפלסטי למעברים בין הידוע, המפורש והממשי, לבין הבלתי מופענח ויציר הדמיון המתקיימים במחזה.

הצבעוניות התזמורתית של סיבליוס, שהיוותה חידוש בתקופתו, הינה אין סופית. האיכות הקולית המהדהדת ביצירה הינה מקור כמו-חלומי להשראה ואנרגיה.

יארג פאטאקי, במאי ההצגה, ראה במחזהו האחרון של שייקספיר הזדמנות לחשוף את הדילמה של האמן בין קיום מתבדל לבין הכרה באחריותו להיות חלק מקהילה. בהזמנתו לתת את פרשנותי הבימתית כאמנית, הוא משלים את משאלתו שלו כבמאי - ולמעשה של כל יוצר על פי מחזהו של שייקספיר - לזכות בקהל אקטיבי ומעורב.

במיצב הבמה אני מעניקה לאמנים - השחקנים, הנגנים והזמרים - את תפקיד המשתתפים האולטימטיביים של יצירתי, בעצם תנועתם על הבמה, הם מממשים ומפרשים אותה.

הצופים בהצגה זו עדים בפועל לכוחה הטרנספורמטיבי של האמנות ומוזמנים בכך להמשיך ולמלא את הפערים בפרשנויותיהם.

בקרוב תיערך במועדון הקרנה של סרט קצר על מיצב הבמה ל"הסערה", בליווי שיחה.

פני הס-יסעור

אנו מארכים את פני עַל זכירתה בפרס החשוב וגאים יחד איתה בהישגיה.

מה נשמע במש"א?

שלום לכולם.

כפי שעדכנתי לפני כחודש ולבטח רובכם כבר יודעים, ציפי סיימה את עבודתה במש"א ויצאה ללימודים (למרות שעוד מגיעה מדי פעם ומסייעת ככל יכולתה). אמנם צוות המזכירות נפרד ממנה במסגרת יום טיול בתל אביב, אך אני רוצה לנצל את הבמה הזו ולהודות לציפי "קבל עם ועדה" על עבודתה המסורה במש"א, מעורבותה ועזרתה הרבה לי להיכנס לתפקיד ולהתחיל לשחות.

אין ספק שאחד התפקידים הקשים והפחות נעימים לחבר קיבוץ הוא תפקיד במש"א של קיבוצו שלו. גם ציפי לא תמיד רוותה נחת מכך. אני יודע שניסתה למלא תפקידה באופן ענייני וקונסטרוקטיבי למרות הבעייתיות הקיימת בכך, ותאמינו לי - זה לא כל-כך פשוט...

נאחל לציפי הצלחה רבה בלימודי הבישול ואני משוכנע שהיא תצליח "לבשל" לעצמה קריירה בתחום זה בהמשך דרכה.

נקבל כולנו בברכה ובאיחולי הצלחה את כנרת דקל אשר תחליף את ציפי בתום חופשת הלידה שלה (במחצית הראשונה של דצמבר). כנרת תיכנס בהדרגה לתפקיד ויהיה עליה ללמוד ולהכיר לא מעט נושאים ותחומים. נאחל לה השתלבות טובה במש"א ולתרום את תרומתה בהמשך.

אני עצמי נמצא בקיבוץ שלושה ימים בשבוע. (ראשון, שני וחמישי בד"כ) ועומד לרשותכם בכל נושא, לרבות נושאים שטופלו ע"י ציפי.

מכרזים חדשים

שימו לב!

בימים אלו מתפרסמים מכרזים לאיוש מספר משרות מרכזיות במשק:
מזכיר; מנהל ענפי קהילה; יו"ר מנהלת שיכון.
המכרזים מתפרסמים, כרגיל, בלוח המודעות.
מועד סגירת מכרזים אלה: 18-20.11.09 בהתאם למכרז.

איתן מורג
מנהל משאבי אנוש

הבטת תודה

לכבוד:
אילן צור- מזכיר עין חרוד איחוד,
שרון וצוות המצילים בבריכת השחייה,
חברי עין חרוד איחוד,
עם סיום עונת הרחצה בבריכת השחייה, רציתי להודות בשם כל חברי ותושבי
תל-יוסף, על הרחצה המשותפת, בבריכה היפהפייה שלכם.
שוב הוכח כי שיתוף פעולה בין המשקים השכנים, יכול להועיל לשני הצדדים:
בשנה שעברה התרחצתם ונהניתם מהבריכה שלנו והשנה- השבתם לנו באירוח
אצלכם.
לצוות הבריכה - תודה על הסבלנות והאדיבות.
בתקווה להמשך שיתוף פעולה מוצלח, גם בתחומים נוספים.

בברכה,
שחר דגני
מנהל הקהילה - תל יוסף.

תודה

לניצה וישעיה, תודה שהפכתם את טקס העלייה לתורה של בנו רון,
לאירוע בלתי נשכח ומרגש.
על יכולת הנתונה שלכם בהכנת רון ללמידת ערכים ומציאת משמעות
לשורשים שלנו כמשפחה יהודית.

תודה ממשפחת אודסקי
עין חרוד מאוחד

מזל טוב
לריטה בורלא
להולדת הנינה
מיה
נכדה לאיזה ושמעון
בת לבני וסינטיה
זר ברכות ואיחולים
לכל המשפחות

ועידת קופנהגן

שלום לכולם,

במיתולוגיה היוונית קסנדרה ידעה לקרוא את העתיד אך אף אחד לא האמין לה כשחזתה אותו. אלו הם הייסורים של יידע מוקדם יחד עם אי-יכולת לעשות דבר, תסביך קסנדרה.

ועידת קופנהגן - כל מדינות העולם בהנחיית האו"ם יעסקו כיצד האנושות גורמת להתחממות כדור הארץ!! מה ניתן לעשות שיאט ויעצור את אפקט החממה מרמת האדם, המשפחה, הקהילה והמדינה. האו"ם מטיל קנסות ועוצר השקעות במדינה שממשיכה לזהם ושאינה משתתפת בתהליך, מנגד האו"ם מעניק מימון והגדלת השקעות במדינה המפחיתה את רמת הזיהום שהיא גורמת ושותפה לתהליך. יש הטוענים שמעשה האנושות הוא טיפה במה שעובר על כדור הארץ ולמעשה התחממות כדור הארץ היא תוצאה של פעילות בשמש ולנו לאנושות ממש אין מה לעשות. לעומתם, קיימים אנשים המבינים שכדור הארץ הוא ייצור אורגני ובהתאם לזאת משנים הרגלי צריכה ומתנהלים מול כדור הארץ כייצור חיי ורגיש, עדין ומדהים במערכת של יחסי גומלין. כשהתודעה מתרחבת והמודעות גדלה ניתן להביא לאיזון בין צרכי האנושות לצרכי כדור הארץ.

חלפו שבע שנים כשקיבוצנו החל בתהליך של שינוי הרגלים ותפיסת עולם מרמת האדם, המשפחה והקהילה, גולת הכותרת היא הפרדת אשפה ושליחתה לשימוש חוזר - מחזור.

על ענף בקבוקי פיקדון השתלט העולם התחתון המקבל דרכו "דלק לפעולתו" - כסף מולבן. העיתונאים והקרטונים שאנו אוספים נשלחים למחזור בתורכיה וכל שאר סוגי האשפה הממוחזרת, פלסטיק, זכוכית, מוצרי חשמל ועוד, עצם תהליך האיסוף, השינוע (משאיות ואוניות) והעיבוד מחדש צורכים אנרגיה בכמויות עצומות המביא לעוד פלטות של גזי חממה המגביר את אפקט החממה כך שהנזק גדול מהרווח הסביבתי.

תפיסה זו הייתה נכונה וטובה אך כעת מבינים שמחזור הוא סוג של השקטת מצפון!! התודעה הרחבה אומרת תודה רבה על מה שעשינו עד עתה. כדור הארץ מבקש לשנות פאזה פעם נוספת, להפסיק למחזור ולהתחיל בשימוש חוזר ולבצע שינוי בהרגלי הצריכה.

לארגנטינאים יהיה קשה, החיים עובדים על שיווי משקל של צורך וסיפוק. כשנתחיל לאכול בשר יום בשבוע זה ישפיע על גודל עדר הבקר/כבשים/תרנגולות שצריך לגדל על מנת לספק צורך יומי לבשר. מה שיקרה רק מדבר קטן שכזה הוא, גודל השטח לגידול מזון עבור בעלי החיים יוקטן, נזדקק לפחות מים, פחות דלק נשרף

בגידול, בשינוע ובעיבוד, פחות זיהום אוויר, מים וקרקע שנוצרו ע"י בעלי חיים אלו וכל זה יכול לקרות עם כל אחד יחליט על יום בשבוע ללא בשר. אותו דבר על מוצרי חלב.

האפקט הבריאותי האישי והסביבתי יהיה עצום.

יש חברות המשווקות את בקבוקי השתייה בארגזי פלסטיק ובקבוקי זכוכית לשימוש חוזר. כצרכנים אנו צריכים לדרוש שינוי מהחברות המשווקות והמזהמות בקרטון ובקבוקי פלסטיק. ניתן להביא חומרי ניקוי לכלבו במיכלים גדולים ולמלא את בקבוק הביתי בסבון, שמפו...

ריהוט, מוצרי חשמל, שטיחים, בגוד והנעלה, ספרים וכל מה שקיים ניתן לבצע שימוש חוזר, לנו זה חוסך כסף ברכישה וכל מעגל ייצור המוצר קטן ובאופן זה פחות ופחות ופחות ופחות...

לצורך זה קיימים ומתפתחים כאן בעמק שווקים של יד שנייה.

בכל מרכז קניות שאנו מגיעים מפתים אותנו לקנות מעבר למה שאנו באמת צריכים והתכוונו, לדוגמא נסעתי לקנות זוג מכנסיים, מפתים אותי בזוג שני בחצי מחיר ושלישי בחינם.

בסיכומו של יום לי זה עלה יותר כסף, יידרש יותר דונמים לגדל כותנה (חומר גלם), נזדקק ליותר מים, יותר דלק יישרף בגידול, בשינוע ובעיבוד, יותר שימוש בריסוסים רעלניים, יותר זיהום אוויר, מים וקרקע וכל זה קורה מפני שמפתים אותנו לרכוש משהו שאנו לא זקוקים לו! כמו לשדרג את המחשב, הפלאפון וה-T.V. ולהחליף אוטו כל שנתיים שלוש....

אז מה אתם מציעים לעשות ?

זה לא קל ולא פשוט להיות ערני והחלטי ולשים על לוח לבנו - שימוש חוזר.

שבת שלום

מיקי יונתי

בקשה מהנוי

נא לא להחנות קלאנקארים על דשאים-ציבוריים כשהם רטובים.

החנייה הורסת את הדשאים !

מיכה

יעל רגב ז"ל

2009 - 1942

על יעל שאיננה

יעל נולדה בשישה עשר לאפריל 1942 בעין חרוד כבת בכורה לשבתאי ושושנה מירסקי. היא נולדה בעיצומה של מלחמת העולם השנייה כאשר אביה שבתאי היה מגויס לבריגדה העברית כמו כל הישוב בארץ, ובזמן שהבחורים נלחמו בצורר הנאצי בחזית באירופה ויותר מוקדם במדבריות לוב, טיפלה וגידלה שושנה אשתו את יעל הילדה הבכורה - לבד.

בסיום המלחמה, כשהחלו להגיע לארץ שארית הפליטה מיהדות פולין, הגיעה גם בתו הגדולה של שבתאי, עוד מהעבר הפולני שלו, ושמה היה חנה. חנה התקבלה במשפחה כבת הבכורה בשמחה רבה ועם כל הלב, והפכה להיות האחות הבכורה ליעל.

יעל גדלה והתחנכה במסלול הקיבוצי הרגיל כמו כל בני מחזוריה. מתינוקות לפעוטים ולגן, ומשם ישר לבית-הספר.

ילדותה עברה עליה בנעימים, בתום, ובתוך בועה של אוויר צח ומרחבים. הרבה משחקים, הרבה טיולים ובעיקר שמחת-חיים מתפרצת. במשך הזמן הצטרפו למשפחת מירסקי גם התינוקות - רחל, והבן משה שהפך להיות גאוות המשפחה.

בהגיע הזמן עלתה יעל לכיתה א' ומשם המשיכה לכיתות ההמשך ולמעשה גמרה את בית-הספר עד כיתה י"ב.

בערך בכיתה ד', השנה 1952, חוותה יעל טראומה קשה מאוד בזמן התרחשות הפילוג, כאשר משפחתה התפצלה לשתיים, שבתאי הלך לאיחוד עם יעל וחנה, ושושנה נשארה במאוחד עם רחל ומשה.

אקט זה היה טראומטי מאוד עבור יעל והיה לה קשה לעכל אותו עד עצם היום הזה. ובכל זאת לאחר לבטים, התאחדה המשפחה.

באותם הזמנים הלכה וגדלה יעל והפכה לעלמת חמד.

יעל הייתה ספורטאית טובה ויחד עם זה הצליחה מאוד בנגינת הפסנתר ואהבה מוסיקה קלאסית. הייתה שקדנית ודייקנית ואהבה מאוד ללמוד וכן אהבה מוריה ובמיוחד דוד מלץ המורה לספרות שאהב את חיבוריה וניבא לה עתיד כמושכת בעט, אך היא דווקא התחברה לשעורים הריאליים והייתה הבת היחידה [מעין-חרוד] בין קבוצת הלימוד של הבנים.

כך נמשכו ימי הנעורים והבנים והבנות גדלו וצמחו והנה הגיעו לצבא.

בצבא יעל בחרה להיות מכי"ת וכן עברה קורס מכיות בהצטיינות והלכה להדריך טירוניות.

מאוד גאה הייתה בתפקידה זה, הקפידה על לבושה המגוהץ למשעי וזה גרם לה גאווה עצומה.

לימים קיבלה יעל תפקיד חדש במסגרת הצבאית שלה והפכה להיות מש״קית-ח״ן בבסיס מילואים שבטירה בחיפה.

ורצה הגורל, באותו בסיס שירתו גם חיילי סיירת חטיבת מילואים שיורם שירת בה. יורם ראה את יעל מסתובבת במחנה: גב זקוף, הופעה מרשימה וכולה אצילות והחליט - זו תהיה שלי !

לאחר חיזורים ופגישות, מתנות ומכתבים נעתרה יעל לגילוויי האהבה של יורם והם נקשרו לזוג. כך יחד בילו לסרוגין במשך שמונה חודשים: פעם בביתו של יורם ופעם בביתה של יעל.

לאחר כשמונה חודשים נישאו והגיע הילד הראשון עמית - ילד חביב ומתוק.

לא עברו שנים רבות והצטרפו למשפחה הצעירה גם רועי וניב.

ושוב מלחמה - מלחמת ששת הימים ויעל נשארת לבד עם שלושה בנים קטנים ושובבים, ולמרות זאת ידעה יעל לנווט ולהלך איתם בנעימים ובסבלנות, ואלה היו ימים לא קלים עבורה.

יורם האב נתן בינתיים את מרצו בעבודתו ברפת ובאותו זמן עבדה יעל בלולים, והשבתות היו מתחלקות ביניהם על משמורת הילדים.

מאוחר יותר הגיעו גם שתי הבנות, ליאור ושי, שהיו קרן אור לעומת הבנים המשתוללים.

כך גדלה המשפחה והילדים גדלו והתעצמו וכל אחד הלך בדרכו ופרח לו מהקן החם והנעים, אבל תמיד ידעו לחזור הביתה, כי זה היה הבית.

במשך השנים התחתנו והביאו נכדים שהסבו נחת רבה ובעיקר ליעל שלא ידעה גבול באהבתה אליהם.

לפתע פתאום באמצע החיים, כשהקריירה של יעל החלה לפרוח והיא קיבלה עבודה כמבקרת מאזנים בקיבוצים במסגרת ברית-פיקוח, הובחנה אצלה מחלת הסרטן האיומה, שהיא מחלת דם כרונית.

יעל החלה בטיפולים רבים וקשים ועמדה בכולם בכבוד רב, אך המחלה לא הרפתה. בערך כשמונה שנים התמודדה יעל עם המחלה הארורה עד שהכריעה אותה סופית.

יעל נפטרה והחזירה את נשמתה לבורא, כשהיא מוקפת בני משפחה שעמדו סביב מיטתה והחזיקו לה את ידיה עד שפרחה נשמתה האחרונה.

היא הלכה מהעולם בשקט ובשלווה בדיוק כפי שהגיעה אליו והשאירה חותם של רעיה ואם למופת ואשת חברה להתרועע, והיום אנו מביאים אותה לקבורה.

**יהי זכרה ברוך
יורם והילדים**

אימא - כמה אהבתי

את שומעת אותי, אני משוכנעת בזה.
אני כאן איתך, נאלצת להיפרד ממך בלי לשמוע את תגובתך...
אני מצטערת, לא הספקתי...

כמה אהבתי לשמוע את התגובות שלך,
על כל דבר היה לך משהו חכם להגיד.
כמה אהבתי לשמוע את ההתפעלות שבקולך
כשסיפרתי לך על הילדים, הנכדים שלך.

כל טיול שעשינו דאגנו להנציח בתמונות
בשביל שתוכלי לחוות איתנו את כל הרגעים.
כמה אהבתי לשמוע את ההתלהבות שבקולך
יום אחרי שהיינו חוזרים.

כמה אהבתי את השיחות איתך בסקייפ,
רצית לדעת הכול...
עלינו, על הילדים ומה בדיוק הם עושים בכל רגע נתון.
ההתעניינות שלך הייתה מרקיעת שחקים
והאהבה שבך אלינו שברה את כל השיאים.

ומה עכשיו....?

מי יתפעל?, מי יתלהב?, מי יצא מגדרו? כשנחזור מהטיול הבא,
או כשאחד הילדים יאמר איזו הברקה?

אימא, כמה אהבתי אותך, כמה תחסרי לי.
אני יודעת שאת שומעת.... אז אמשיד לספר לך
גם אחרי הטיול הבא..

שלך,
ליאור (אוגילי)

בתום השבעה

ושוב אנו עומדים כאן לידך
עומדים המומים ונדהמים
שלובי ידיים, עומדים ותוהים
לאן נעלמת?
האם שוב יצאת מהבית מבלי לספר
לאחת הגיחות שלך אחר השועלים
או לשמוע את יללות התנים
אותם אהבת כל-כך.

אך כנראה שלא ...
הפעם הלכת מבלי שוב ...
הלכת ללא הודעה מוקדמת ...
ללא התראה ...
סתם כך נעלמת לנו באמצע החיים.

ימים לא קלים עברו עליך
וסבל לא קטן עברת, אך ידעת לשאת זאת בגאון
ולא לטבוע בסחי.
ואנחנו המשפחה נעמוד בכל מקום שבו נהיה ונחכה. אולי ...?

רק שבעה ימים עברו
וכבר חשים בחסרונוך.
נוחי בשלום על משכבך
ולא תדעי עוד כאב.

**המשפחה האוהבת
ולא שוכחת**

המחנות העולים

שבוע תנועות הנוער ופעילויות שיא נוספות

לחברים שלום!

ראשית אספר שהשבוע חל **שבוע תנועות הנוער**, לכבודו מתקיים ביום שלישי ה-27/10 לאחר הלימודים, יום תנועות הנוער לכיתות ד-ו, בו משתתפות שלושת תנועות הנוער הפועלות במועצה- בני המושבים, תנועת הכפרית והמחנות העולים כמובן. היום כולל בתוכו טיול למרגלות הגלבוע כשכל תנועה הולכת במסלול אחר ונפגשים בסופו לטקס חגיגי הכולל כתובות אש במעיין חרוד.

כמו כן, לפני מספר שבועות חניכי הדה"ו קיבלו את החולצה הכחולה כשעברו פעילות מיוחדת לכבודה. הפעילות התקיימה ב-9/30 בחורשת השלושים ובה עברו החניכים מספר תחנות, כמו- לימבו, מרוץ צמיגים ופרידה אנושית בהן היו צריכים להוכיח שיתוף פעולה קבוצתי וגיבוש כדי לקבל את החולצות המבוקשות. כל זאת כדי שיוכלו החניכים ללכת בגאווה בחולצות הכחולות במהלך טיול סוכות שהתקיים ב-4-5/10. טיול סוכות השנה היה טיול של יומיים יחד עם קבוצות של חניכים מצפון ומרכז הארץ. בטיול הלכנו מחוטם הכרמל אל שמורת נחל תנינים.

החניכים חוו לינה תחת כיפת השמיים, בישלו על מדורה את האוכל שקנו מראש ביחד איתנו. כמו כן שרו מגוון של שירי מורל כך שכל החניכים שמעו שבאנו מעין חרוד! ובסוף אפילו שכשכו במי נחל תנינים. במהלך הטיול למדו החניכים מהו חורש, איך נוצר מעיין, שמירה על איכות הסביבה וכמובן על הכרמל. ואכן החניכים היו נהדרים וחזרו הביתה מרוצים מהטיול ומהחוויה.

לסיום אציין ואוסיף שבסוף השבוע (ה-23-24/10) הקרוב מתקיים ה-"24" אליו יוצאים 17 חניכים מכיתות ח'-ט'. כמו בשנה שעברה החניכים הולכים לעבור 24 שעות של פעילות בחורשת הנחל שבפרדס חנה. גם פעילות זו כוללת לינה בחוץ ובנוסף מגוון תחנות אתגר, ממסלול מכשולים ועד למשחקי ענק כמו פלונטר, המודדות שיתוף פעולה גם הן ומתחרות בהן קבוצות מכל הארץ אותן יפגשו גם. מי יודע אולי השנה עין חרוד תגיעה למקום הראשון!?

עלה נעלה

צופית 0526031113

רועי 0526031121